



## Gheorghe Bunghez:

*„Tinerețea, ca stare de spirit“*

— Stimate Gheorghe Bunghez, sînteți directorul unui teatru creat în acești 40 de ani de socialism în România — de-abia în anul 1986 va implini un sfert de secol —, teatru pe drept cuvînt numit „al tinerețului“. I-ați urmărit evoluția și înainte de a-i fi director, din perspectiva funcțiilor pe care le-ați avut în sistemul cultural al județului. Ce credeți că a definit, în mod constant, personalitatea Teatrului Tinerețului, în toți acești ani ?

— G.B. Faptul că la Piatra Neamț s-a statornicit în timp, prin muncă și dragoste, prin entuziasm și dăruire, un climat, un spirit al acestui teatru, care îl particularizează în peisajul teatral românesc, ca și convingerea demonstrată în fiecare stagiune, de către toți membrii colectivului, începînd cu tinerii absolvenți repartizați și pînă la cei ce „au apucat“ să se pensioneze de aici, că tinerețea este o stare de spirit, evidentă mai ales pe scenă. Și am bucuria să declar că nu a existat stagiune a acestui teatru în care să nu se demonstreze acest minunat adevăr. Amintiți-vă de spectacole ca *Nu sînt Turnul Eiffel de Ecaterina Oproiu*, *Afară-i vopsit gardu', înăuntru-i leopardu'* de Alecu Popovici,

*Omul cel bun din Siciuan* de Brecht, *Tristan și Isolda* de Jean de Beer, *Woyzeck* de Büchner, *Nevestele vesele din Windsor* de Shakespeare, *Peer Gynt* de Ibsen, *Tinerețe fără bătrînețe* după Petre Ispirescu, *Somnoroasa aventură* și *Proștii* sub clar de lună de Teodor Mazilu, *Slugă la doi stăpîni* de Goldoni și atîtea și atîtea altele, și-mi veți da dreptate: la Piatra Neamț, tinerețea idealurilor, a aspirațiilor și cutezanțelor nu a lipsit niciodată din atmosfera acestui lăcaș de cultură și educație revoluționară.

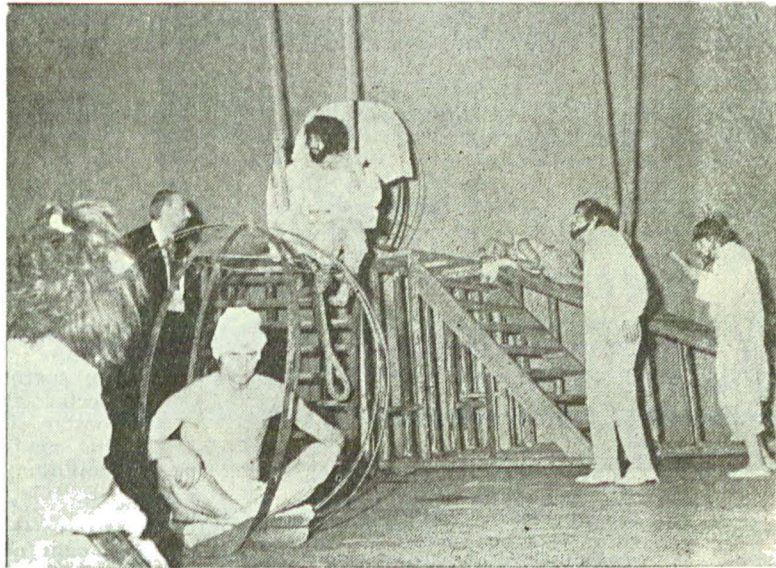
— Care sînt comandamentele actuale care orientează eforturile și aspirațiile colectivului de la Piatra Neamț ?

G.B. Răspunsul este legat nemijlocit de răspunsul dat la prima întrebare, în sensul că posibilitatea perpetuării tinereții ca stare de spirit pe scena de la Piatra Neamț este asigurată de condițiile create teatrului de către organele locale de partid și de stat, care, transpunînd în viață politica culturală stabilită de conducerea partidului, au asigurat și asigură bunul-mers al acestei instituții profund implicate în ansamblul demersurilor politico-educative, cu predilecție vizînd tînăra generație.

În momentul de față, conștienți de marile noastre răspunderi, de sarcinile me-



**„Nu sînt Turnul Eiffel” în  
premieră absolută, cu Virgil  
Ogășanu și Eugenia Dragomi-  
rescu**



**Scenă din „Peer Gynt”  
de Ibsen**



**Un spectacol „total” :  
„Afară-i vopsit gardu’,  
înăuntru-i leopardu” de  
Alec Popovici**

„Harap Alb“ după basmul lui Ion Creangă

Shakespeare, într-o montare de mare succes:  
„Nevestele vesele din Windsor“



reu sporite ce ne revin, căutăm cu fiecare spectacol să dăm viață cerințelor formulate în documentele de partid și de stat, îndemnurilor tovarășului secretar general Nicolae Ceaușescu, astfel ca teatrul să reflecte, prin mijloacele sale specifice, viața, năzuințele și aspirațiile oamenilor, faptele și eroii-model, de care spectatori, și mai ales tinerii, au atîta nevoie.

Intregul nostru colectiv este doritor să păstreze și să sporească prestigiul „acumulat“ în timp de Teatrul Tineretului; cu deosebire în acest an, marcat de mari evenimente politico-istorice, cum sînt cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională antifascistă și antiimperialistă și cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., sîntem hotărîți să realizăm aceasta. Dovada? Una dintre reușitele acestei stagiuni, premiera *Pitcul*

din grădina de vară de D. R. Popescu, în regia lui Nicolae Scarlat, spectacol dedicat evenimentelor menționate.

— **Teatrul Tineretului este inițiatorul celui mai vechi festival specializat, din sistemul de festivaluri existente în țară. I-ați coordonat sau organizat toate edițiile. Care sînt — în continuare — perspectivele acestui festival?**

G.B. Am crezut și credem în capacitatea de mobilizare și în eficiența festivalurilor. Mă mîndresc că sînt unul dintre inițiatorii acestui festival și am convingerea că el va dăinui. Dealtfel, intenționez ca a VII-a sa ediție să se desfășoare în 1985 — Anul Internațional al Tineretului — sub generoasa deviză a acestuia „Participare-Dezvoltare-Pace“. Am speranța că vor fi multe teatrele și spectacolele care vor onora inițiativa noastră și ni se vor alătura pentru reușita manifestării dedicate unui țel cu semnificații internaționale.

Edițiile viitoare? Toate, la timpul lor!

— **O întrebare cu caracter personal: cum poate începe și cum poate muri iubirea dintre un director și teatrul pe care îl conduce?**

G.B.: Refuz să dau lecții sau chiar sfaturi. Prefer să cred și să muncesc pentru a păstra și a dezvolta ceea ce există. Dar, cum orice gînd, orice bună intenție, în teatru, nu pot fi validate decît pe scenă, prefer să las scena teatrului pe care îl conduc să confirme, sau, mai știi?, să infirme!

Important mi se pare faptul că sînt conștient de responsabilitatea politică și artistică a teatrului pe care îl conduc, cît și a propriilor mele acțiuni, și acționez pentru onorarea acestora.

Convorbire realizată de

Dinu KIVU